

Zbytočný kresťan?

Napísal Balek Robert
Sobota, 03 Júl 2010 11:39



„Nič nie je zbytočnejšie ako kresťan, ktorý sa nestará o spásu druhých... Ak kvas neprekvasí cesto, možno ho nazvať kvasom? Nehovor: Ja nie som schopný pohnúť druhými. Ak si kresťan, nie je možné, aby sa okolo teba niečo nedialo... Tu ide o podstatu kresťanstva. Tvrdiť, že kresťan nemôže byť užitočný druhému, je rovnako protirečivé, ako upierať Slnku schopnosť osvetľovať!“ (sv. Ján Zlatoústý) Buď si kresťan a svietiš alebo sa nič okolo teba nedeje, nesvietiš a tým pádom nie si kresťan, darmo si zapísaný v matrike.

Predstav si teraz pred sebou loď. Je noc. Loď sa potápa. Za niekoľko okamihov klesne na dno. Kapitán lode a posádka, ktorí o tom vedia, vyberú sa medzi nič netušiacich cestujúcich. Kapitán nariadi, aby im čašníci nosili na stoly jedlo, aké si len zaželajú a aby lodná kapela hrala do tanca zadarmo až do ochrivenia. Cestujúci sú nadšení. Velebia kapitána a posádku! Dokonca aj cestujúci tretej triedy sa teraz cítia ako milionári v prvej triede. Kým sa zabávajú, kapitán s posádkou potichu a ničím nerušením kráčajú prázdnu palubou. Kapitán cestou stretne ženu namáhajúcu sa s ťažkým kufrom – pomôže jej odniesť kufor do kajuty, potom sa však vráti späť na palubu k svojej posádke.

Dole v bare počuť hlučnú zábavu – cestujúci prevolávajú na slávu kapitánovi, ktorý sa o nich tak skvele stará! Zatiaľ hore v tme kapitán a posádka lode nastúpia do člnov a opustia potápajúcu sa loď. Z diaľky neskôr sledujú, ako sa loď položí nabok a nakoniec za zúfaleho vreskotu ľudí zmizne v ľadovom oceáne spolu s tisíckami bezmocných obetí... Cynické, však? Žiaden kapitán lode by sa takto nesprával. A keby áno – bol by netvor a vrah! Čo na tom, že zadarmo rozdával jedlo a nápoje a zadarmo poskytol hudbu a zábavu, čo na tom?! Jeho povinnosťou bolo predsa zachrániť životy cestujúcich!

Zbytočný kresťan?

Napísal Balek Robert
Sobota, 03 Júl 2010 11:39

Ale čo keby kapitán povedal: My sme predsa nikoho neodmietali! Mohli za nami pokojne prísť. Keby chceli, mohli plávať s nami... Nakoniec, ako sme ich mohli rušiť pri zábave? Mali takú skvelú náladu, nechceli sme im to pokaziť! Koniec – koncov si za tú zábavu zaplatili, tak sme nemali právo ich teraz nútiť, aby to nechali...!

Myslím, že tento kapitán by skončil vo väzení. Kde skončíš ty? Prečo? Aj ty si zodpovedný...

„Lod“ nášho sveta sa potápa. Písmo vraví: „...vtedy sa nebesia s rachotom pominú, živly sa páľavou rozplynú aj zem i diela, ktoré sú na nej.“ (2 Pt 3,10b).

Prežijú len tí, ktorí sú pripravení. Písmo vraví: „A keď sa toto všetko má tak rozplynúť, ako sväto a nábožne musíte žiť vy, ... usilujte sa, aby vás našiel nepoškvrnených a bez úhony, v pokoji.“ (2 Pt 3,11.14b).

Zodpovední za prípravu ľudí na záchranu sú kresťania. Písmo hovorí: „Keď počuješ z mojich úst slovo, varuj ich predom mnou! Keď poviem zločincovi: „Určite zomrieš,“ ty ho však neupozorníš a nebudeš hovoriť, aby si zločinca odradil od zlej cesty na záchranu jeho života, ten zločinec zomrie vo svojej vine, no jeho krv budem požadovať z tvojich rúk. Ale ak si varoval zločinca, a on sa neodvrátil od svojej neprávosti a od svojej zločinnej cesty, on zomrie vo svojej vine, ty si si však zachránil dušu.“ (Ezechiel 3,17b-21). A kto iný počúva a pozná Slovo Boha pre ľudí, ak nie kresťan, ktorý by mal poznať Živé Slovo – Krista? Poznáš vôbec Krista? Ako? Z katechizmu? Alebo naozaj zo svojho každodenného stretnutia s ním, rozprávania, spoločného plánovania a spolupráce?

Ak túto úlohu nesplníš, si odsúdený. Písmo vraví: „*Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia? Už nie je na nič, len ju vyhodíť von, aby ju ľudia pošliapali.*“ (Mt 5,13).

Možno si povieš: „Veď nikomu nič zlé nerobím a ak môžem, pomôžem – aj susedom, keď niečo potrebujú, aj keď treba niečo urobiť, upratať...“ – ale neurobil to isté aj kapitán lode z úvodného príbehu? A predsa ste ho odsúdili! Načo je ľuďom to, že im pomôžeš opraviť plot, či odnieš nákupnú tašku, keď ich nakoniec necháš zahynúť vo večnej smrti? Možno si povieš:

„Nepočúvajú ma! Oni sa o to nestarajú. Čo môžem?“ Ale nehovoril niečo podobné aj kapitán? A odsúdil si ho, lebo si videl, že to nie je dôvod nechať tých druhých zomrieť.

Písmo o Ježišovi hovorí: „A v nikom inom niet spásy, lebo niet pod nebom iného mena, daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení.“ (Sk 4,12). Ježiš je jediný „záchranný čl“ z „potápajúcej sa lode“ nášho sveta. Kto naň nastúpi, zachráni sa. Kto nenastúpi, zahynie. Ježiš hovorí s celou naliehavosťou: „Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; ale kto neuverí, bude odsúdený.“ (Mk 16,16)!!!

Kapitána, ktorý sa sám zachráni a ostatných nechá napospas smrti, odsúdia. Čo urobí Boh s tebou? Ak budeš hľadiť len na svoju záchranu a neurobiš nič preto, aby si zachránili aj

Zbytočný kresťan?

Napísal Balek Robert
Sobota, 03 Júl 2010 11:39

ostatných, odsúdi aj On teba...

Kapitán, ktorý zanechá svoju povinnosť a nezachráni cestujúcich, ktorí sú mu zverení, nie je hoden volať sa kapitánom.

Kresťan, ktorý zanechá svoju povinnosť a nezachráni ľudí okolo seba, ktorí sú mu zverení, nie je hoden volať sa kresťanom. Alebo ako vraví sv. Ján Zlatoústý: „**Nič nie je zbytočnejšie ako kresťan, ktorý sa nestará o spásu druhých...**“

Buď teda poslušný hlasu, ktorý počuješ vo svojom vnútri: „Pomodli sa! Povedz mu! Urob toto...!“ Možno práve od teba závisí množstvo životov duší, ktorým to tvoje slovo, tvoj skutok či modlitba bude chýbať natoľko, že ich nezachrániš a on sa potopia do zatratenia práve pre tvoj nezáujem, tvoju lenivosť, tvoju neochotu. A Boh bude teba brať na zodpovednosť za nich... Nechá ťa v nebi? Myslíš, že to zvládneš, keď to spoznáš?

Starší sa volal Frank - mal dvadsať rokov. Mladší Ted mal osemnásť. Priatelili sa od detstva. Rozhodli sa, že sa dajú zverbovať na vojnu. Keď odchádzali, sľúbili rodičom i sebe, že sa navzájom o seba budú starať. Mali šťastie. Dostali sa do toho istého útvaru.

Útvar raz vyslali do boja. Bola to vtedy strašná bitka v rozpálených pieskoch púšte. Istý čas boli obaja v tábore, ktorý chránilo letectvo. Raz večer však prišiel rozkaz preniknúť na nepriateľské územie. Vojaci postupovali celú noc v pekelnnej palbe.

Ráno sa útvar zhromaždil v malej dedinke. Ted chýbal. Frank ho hľadal všade, medzi ranenými i medzi mŕtvymi. Jeho meno našiel v zozname nezvestných. Ohlásil sa hneď u veliteľa: „Žiadam o dovolenie vyhľadať a priviesť svojho priateľa,“ povedal.

„Je to veľmi nebezpečné,“ povedal veliteľ. „Aj ja som stratil svojho priateľa a mohol by som stratiť aj teba. Vonku sa strieľa. Nikto ťa tam nebude chrániť.“

Napriek zákazu Frank odišiel. Po niekoľkých hodinách životu nebezpečného hľadáania Teda našiel. Bol však smrteľne ranený. Vzal ho na ramená, ale v tom momente vybuchol blízko pri nich granát a črepina zasiahla aj jeho. Smrteľne zranený sa dovliekol do tábora. Veliteľ ho zbadal už z diaľky a utekal mu na pomoc. Keď videl jeho smrteľné zranenie skričal na Franka: „Stálo ti to za to, položiť život za mŕtvolu?!“

„Áno,“ zašepkal Frank dýchajúc z posledných síl, „lebo skôr, ako Ted zomrel, mi povedal: „Frank, ja som vedel, že prídeš...““

Na Ježiša sa môžeš spoľahnúť kedykoľvek, v akejkol'vek streľbe hriechu sa ocitneš. Aj keď to bude životu nebezpečné, on za tebou príde. Pred 2000 rokmi prišiel na bojové pole hriechu, aby ťa zachránil a priviedol späť k Otcovi. A popri tvojej záchrane zomrel namiesto teba. Teraz je rad na tebe, aby si sa stal druhým Kristom pre iných okolo seba, aby si nastavoval doslova svoj život za záchranu iných okolo teba. Nezachrániš ich však, ak sa nestanú tvojimi skutočnými priateľmi.

Pomocný zdroj: www.inky.sk